

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τρία.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς .

Ὁ τὴν ἀκτίνα τὴν θεῖαν δεδεγμένος, ὅτε νεύσει κρεῖττονι πεπληρωμένος σοί, ὁ πρόην ζῶφω κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θεῖαν κάθαρσιν ἐξαιτοῦμενος, τότε παμμακάριστε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα, ὅθεν σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, Ἰκετεύοντα σωθῆναι ἡμᾶς.

Μεμνημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς γεγωνότερον Μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας νέκρωσιν ἐναπορρίψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς συνοικίζουσας, καὶ ἐν τῷ Ἄδη, τοὺς κεκτημένους ἐναποστρέφουσας, οὓς ἀπειργάσω τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκευὴ τίμια, Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότη, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς φωτοφόρος, ὡς θεῖος ὑποφήτης, ὡς Μάρτυς θεόκριτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀρρήτου δόξης, συγκληρονόμος τε καὶ συμμετόχος, συνὼν τῷ δεσπύζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἐκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελούντάς σου, νὺν Ἑορτὴν ἰκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου τρία

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ὁ μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, ἡ ἀηδὼν, ὁ τέττιξ, ὁ τῶν θεῶν ἀσμάτων, ἀλλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πάσιν ἡμῖν, τὰς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὐωχίας, καὶ δι' αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονες.

ὁ φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὐσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ἄδει τρανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὕμνοις δοξολογεῖν, τῆς θεότητος τὴν μίαν ἀγῆν.

Σὺ τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ὡς παριστάμενος, καὶ παρρησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος, ἡμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν φαιδρὰν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ῥωμανὲ θεομακάριστε.

Δόξα... Ἦχος α'

Βυζαντίου, οἱ δέ, Ἀνατολίου

Τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, τὸ μέγα δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Παῦλον τὸν Ἀπόστολον ἐφώτισας Ἀπόστολε, θεόθεν κατ' ἀποκάλυψιν χρηματισθεῖς, ὡς αὐτόπτης τοῦ Λόγου, καὶ μύστης τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, Ἀπόστολος δὲ πρὸ τῶν μαθητῶν, καὶ πιστὸς οἰκονόμος τῆς νέας Διαθήκης. Διὸ αὐτὸν μιμούμενος, τὸν διδάσκαλον Χριστόν, τὸ οἰκεῖον αἷμα ἐξέχεας, μαρτυρικῶ πάθει ὁμολογητῆς γενόμενος, Ἀνανία Ἱεράρχα Χριστοῦ, καὶ τὸν δρόμον τελέσας, τὴν πίστιν τε ἄσυλον τηρήσας, σὺν τοῖς ἄνω λειτουργοῖς ἐν ὑψίστοις ἀυλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νὺν... Θεοτοκίον

Πανεύφημοι, Μάρτυρες

Ἐλέους ἡ ἄβυσσος ἐμέ, τὸν βυθὸν γενόμενον, ἀκαθαρσίας ἐλέησον, καὶ λοῦσον πάντα μου, τῶν παθῶν τὸν ῥύπον, μετανοίας δάκρυσι, καὶ θεῖα καταλύξει, λαμπρύνασα, δι' ἧς μοι δώρησαι, ταπεινὸν τῷ ὄντι

φρόνημα, και καρδίας, συντριβήν σωτήριον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, και ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε. Ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου προσφιλέστατε;

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου, λέγομεν δὲ και τὸ παρὸν ἰδιόμελον τοῦ Ἀποστόλου μετὰ τοῦ Στίχου αὐτοῦ.

Ἦχος δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν

Ἀθλοφορικὸν ἐνδιαίτημα ἀπεφάνθης, Ἀνανία Ἀπόστολε, και λίθοις ὡς ἄνθεσι πυκαζόμενος, ὑπὲρ τοῦ παθόντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως τὸ αἷμά σου ἐξέχεας ὄθεν ἢ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται, τὴ ἱερά, πανηγύρει σου σήμερον, οὗ μόνον δὲ ἐκείνη, ἀλλὰ και πᾶσα ἢ ὑφήλιος, τῶν θαυμάτων σου τὰ τεράστια σαφῶς ἀνακηρύττουσα βοᾷ. Πρέσβευε πρὸς Θεόν, τοῦ δωρήσασθαι ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πρώτη καλῶν ἀπαρχή, ὄφθης σωτηρίας ἀφορμή, Ῥωμανὲ Πατὴρ ἡμῶν, Ἀγγελικὴν γὰρ ὑμνωδίαν συστησάμενος, θεοπρεπῶς ἐπεδείξω τὴν πολιτείαν σου. Χοιστὸν τὸν Θεόν ἰκέτευε, πειρασμῶν και κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Και νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ

Ἀντίληψις και σκέπη μου, ὑπάρχεις παναμώμητε, Θεοτόκε, σὲ γὰρ ἔχω βοηθόν, ἐν θλίψεσι και νόσοις, και ταῖς στενοχωρίαις, και σὲ δοξάζω τὴν ἀμώμητον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Πάναγος ὧς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου και Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Ἦχος γ'

Ἀπόστολε Ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Και τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ'

Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, και πράττων ἐδίδασκεις, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ και μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὅσιε Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σου.

Και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία και οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου εἰς, και οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἀνανίου μετὰ τὸ κλέος δοξαζέτω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Ἀνοιξόμεν στόμα εὐφημικόν, τρανώσωμεν γλώτταν, ἐν τῇ μνήμῃ πάντες πιστοί, τοῦ ἀρχιποιμένου Ἀνανίου, και σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Νυμφίω ἀχράντῳ νυμφαγωγεῖ, τὴν ἄσπιλον νύμφην, Ἀνανίας ὁ εὐκλεῆς, Χριστοῦ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησίαν, μεθ' ἧς φαιδρῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ἀρχαῖος γενόμενος μαθητής, τῷ νέῳ βραβεύεις, τὴν ἀνάβλεψιν φοιτητή, τῷ πάλαι διώκτη Ἀνανία, καὶ μελωδεῖς. Τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον

Τάξεις σὲ Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημούσιν ἀνελλιπῶς, τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου

Ὡδὴ α' ᾠχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Φωτολαμπεῖς λαμπηδόνας ἐξ οὐρανοῦ, ἡμῖν ἐξαπόστειλον, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, Ῥωμανὲ θεσπέσιε, τὴν σὴν, εὐφημῆσαι ἱερὰν μνήμην ἐν ἄσμασιν.

Ἀπὸ νεότητος ὅλον σὺ τῷ Χριστῷ, σαυτὸν παραθέμενος, ἠκολούθησας αὐτῷ, φεγγοβόλοις λάμπεσι τὸν νοῦν, οὐρανόθεν, Ῥωμανὲ Καταστραπτόμενος.

Ὁραῖσμένος τῷ καλλεῖ τοῦ παντουργοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς ἀστήρ φωτολαμπής, ἀρετῶν φαιδρότητι σοφέ, ἀνεδείχθης Ῥωμανέ, κόσμου τοῖς πέρασιν.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ προήλθεν ἀφράστως ὁ τοῦ Θεοῦ, Λόγος ὁ συνάναρχος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν καιρῶν, καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον φθορά, πεπτωκότα, Θεοτόκε ἀνεσώσατο.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Νεύμασιν ἐπόμενος, τοῦ Διδασκάλου σου γέγονας, Ἀρχιερέυς, ἀθλοφορικόν τε, ἱερεῖον Ἀπόστολε.

Ἦλεων ἐντεύξεσι, θεοπειθέσι σου ἔργασαι, τὸν Λυτρωτὴν, τοῖς σὲ ἀνυμνούσιν, Ἀνανία Ἀπόστολε.

Ὅλην σοὶ ἐπέδησε, τὴν τοῦ θηρὸς ὀρμὴν Κύριος, ἐπιφανεῖς, ἐν φωτὶ ἀρρήτῳ, ἀμαυρώσας τὸ πρόσωπον.

Θεοτοκίον

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖχος ἡμῶν, Χριστιανοὶ σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ὁσίου

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Ὁ νοῦς σου γέγονε σοφέ, σκὴνωμα τῆς Τριάδος, Ῥωμανὲ τῆς Ἁγίας, δεδεγμένος εὐσεβῶς, τὴν γνῶσιν τὴν ἀληθῆ, καὶ προχέων, ἔνθεα διδάγματα.

Ῥευμάτων ἔβλυσε πηγάς, ἢ τιμία σου γλῶσσα, κελαδοῦσα τὰ θεία, καὶ τρανοῦσα ἐμφανῶς, τὴν τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου, γέννησιν τὴν ἄφραστον.

Ἴδου ἐκτρέφεις δαυιλῶς, ταῖς σοφαῖς ὁμιλίαις, καὶ τερπναῖς μελωδίαις, τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ἐμπιπλὰς γλυκασμοῦ, θειοτάτου, Ῥωμανὲ θεσπέσιε.

Θεοτοκίον

Πασῶν ὑπαρχεῖς στρατιῶν, ἀνωτέρα Παρθένε. τὸν ἐκείνων γὰρ Κτίστην, τὸν Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τοῖς πάθεσι Χριστοῦ, κοινωνὸς ἀνεδείχθης, Ἀπόστολε σοφέ, καὶ αὐτόπτα τοῦ Λόγου, πῶν γὰρ τὸ ποτήριον, ἐτελέσθης δι' αἵματος. Ἄλλ' ὡς σύνθρονος, καὶ κληρονόμος ὑπάρχων, ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, αὐτὸν ὡς φιλάνθρωπον.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, δογματίσας τῷ κόσμῳ ὡς ὁμοούσιον, τοὺς πιστοὺς ὡς ἀληθῶς κατεφώτισας, καὶ αἱρέσεων δεινὰς, ἐρεσχελίας καθελῶν, παρίστασαι τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν σὲ ὑμνούντων Ῥωμανὲ θαυμάσιε.

Καὶ νύν... Θεοδοκίον

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Θεὸν καὶ Κύριον, δι' ἡμᾶς τοὺς φθαρέντας τοῖς ἁμαρτήμασι, τοῦτον ἰκέτευε θερμῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν, καὶ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ Σεμνή, ἀπὸ τῶν πίστει τιμώντων, καὶ εὐφημούντων ἀπαύστως, τὴν δυναστείαν καὶ τὸ κράτος σου.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Ἐν Σταυρῷ σὲ ὀρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα, ἔλεγεν, Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ ὡς πῆρ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἵπὸ σοῦ παιδευόμενος, ἀθλοφορικῶς τροποῦται τὸν θάνατον, Ἀνανίας ὁ αἰίδιμος, παρὰ σοῦ βραβεῖα κομιζόμενος.

Μαθητὴς ἐχρημάτισας, τοῦ διωκομένου Λόγου αἰοίδιμε, Ἀνανία καὶ Διδάσκαλος, τῆς θεοσεβείας τῷ διώκοντι.

Ἐνεφάνισε Κύριος, Σαύλῳ ἀομμάτῳ, σὲ τὸν κρυπτόμενον, καὶ ὑπέδειξε μεσίτην σε, Ἀνανία τούτῳ τῆς ἰάσεως.

Θεοδοκίον

Τὸν Θεὸν ὄν ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε, τοῦτον ἰκέτευε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, λυτρωθῆναι πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Τοῦ Ὁσίου

Χριστὸς μου δύναμις

Δοχεῖον γέγονας, τοῦ θείου Πνεύματος καὶ πυρίπνοον στόμα ἀναφωνοῦν, θεία μελωδήματα, καὶ καταθέλον τὰς ψυχάς, Ῥωμανὲ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὡς λύρα πέφηνας, σὺ ἐπουρανίος, καὶ κιθάρα ἡ πᾶσαν πρὸς ἑαυτήν, ἔλκουσα διάνοιαν, τοῖς διηγῆμασι τοῖς σοῖς, καὶ τερπνοῖς σου μελωδήμασιν.

Ἡ χάρις ἔπνευσε, καὶ κατεσκήνωσε, τῇ ἁγίᾳ ψυχῇ σου, τοῦ πανουργοῦ, Πνεύματος Πανεύφημε καὶ σὲ δοχεῖον καὶ σοφόν, θεηγόρον ἀπειργάσατο.

Θεοδοκίον

Τὸν ἐξέχεε, ταῖς τῆς προμήτορος, ἀκοαῖς μὲν ὁ ὄφις, ἀλλ' ἡ Ἀγνή, τοῦτον ἐξετίναξε, τοῦ Ἀρχαγγέλου τῆ φωνῆ, συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα Χριστόν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τι με ἀπόσω

Τοῖς ἐν σάλῳ λιμένα, θεῖον ἢ ἀέναος πηγὴ σε ἔδειξε, τοῖς ἐν ζόφῳ, φέγγος, τὸ ἀπρόσι τον φῶς ἀπειργάσατο, Ἀνανία μάκαρ, ὡς φοιτητὴ ἀξιοχρέω, εὐμενῶς ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενον.

Ὁ ὄρων κεκρυμμένα, καὶ πρὸ τῆς γενέσεως εἰδὼς τὰ σύμπαντα, σοὶ τῷ κεκρυμμένῳ, τὸν λανθάνοντα ἥλιον ἔδειξε, τὸν ποτὲ διώκτην, μέτ' οὐ πολὺ τῆς πορθουμένης, ὑπ' αὐτοῦ ἀληθείας ὑπέρμαχον.

Καταλήψεως πέραν, ἢ ἀνεξιχνίαστος οἰκονομία σου, δι' αὐτῆς γὰρ Σῶτερ, ὁ φρικτὸς ἐξουδένεται θάνατος. Ἀνανίας ὄθεν, ὡς νικητῆς καὶ ἱεράρχης, ὑπὲρ σοῦ γεγηθῶς σφαγιάζεται.

Θεοτοκίον

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσαν, τὸν Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, γενεαὶ σε πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων Ἀγνή μακαρίζουσι, καὶ τῶν Ἀσωμάτων, αἱ νοεραὶ ταξιαρχαί, ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσι.

Τοῦ Ὁσίου

Τῷ θεῷ φέγγει σου

Ὡς εὐπρεπέστατον ἱερόν, σκευὸς ὡς ἀγνότατον σοφέ, τοῦ Παρακλήτου ἢ χάρις σε, Ῥωμανὲ εὐροῦσα, ναὸν εἰργάσατο, φωτὶ λελαμπρυσμένον, καὶ κατεσκήνωσε.

Σεσαρκωμένον ἢ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ τεκοῦσα ἀληθῶς, σοῦ τὴν ψυχὴν κατεφώτισε, καὶ τὸν νοῦν ἐνθέου, γνώσεως ἔπλησε, νυκτὸς σοὶ ἐπιστάσα, ἢ Ἀειπάρθεος.

Ταῖς συγγραφαῖς σου τῶν ἱερῶν, λόγων Παναοίδιμε ὀφθεῖς, ἄρτος τοῖς πάσιν ἡδύτατος, πάντα κατευφραίνεις, πάντων φωτίζων τὸν νοῦν, καὶ πάντα ἐκδιδάσκων, γνώσιν σωτήριον.

Θεοτοκίον

Φῶς ἢ τεκοῦσα τὸν τοῦ Πατρός, Λόγον τὸν ἀίδιον Ἀγνή, φωτιστικαῖς ταῖς πρεσβείαις σου, φώτισον τὸν νοῦν μου, καὶ ἀποδίωξον, τὸ σκότος τῆς ψυχῆς μου, πάναγνε Δέσποινα.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδὴ ς'

Ἰλάσθητι μοὶ Σωτήρ

Λατρεύειν ζώντι Θεῷ, μεμαθηκῶς ἱερώτατε, καὶ λύσας πολυσχιδῆ, ἀφρόνων κακόνοιαν, τὴν μίαν ἐδίδαξας, Ἀνανία σέβειν, τρισυπόστατον θεότητα.

Ἐδέξω ἐν ταῖς χερσί, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τῷ κυβερνήτῃ Χριστῷ, φοιτήσας Ἀπόστολε, καὶ ταύτην τῷ Πνεύματι, ὡς ὀλκάδα θεῖαν, Ἀνανία ἐκυβέρνησας.

Ὁ πλαστοουργήσας εὐθῆ, ὁδὸν εὐθύπορον στέλλεσθαι, σοῦ τῷ κλεινῷ μαθητῆ, προσέταξας Δέσποτα, τῆς δικαιοσύνης σου, ἐκλογῆς τὸ σκευὸς, ἐκκαλύπτων προσευχόμενον.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν Ἅγιον, ἄνθρωπον γενόμενον, ἐπ' εὐεργεσία, τῶν ἀνθρώπων Μητροπάρθενε.

Τοῦ Ὁσίου

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Φωτισμοῦ πληρούμενος, καὶ πρὸς ὕψος ἀρετῶν, ἐνθέων ἀναγόμενος, κατεφρόνησας πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ στῦλος οὐράνιος, καὶ φωστήρ εὐσεβείας ἐχημάτισας.

Σαρκὸς κατεμάρανας, τὰς ὀρέξεις καὶ ψυχὴν, τὴν σεαυτοῦ ἐκόσμησας, λαμπροτάταις ἀγνεῖαις μαρμαρυγαῖς, καὶ κάλλος ἐράσμιον, ἀρετῶν εὐμορφία περιέθηκας.

Μισήσας τὴν πρόσκαιρον, καὶ ματαίαν καὶ σαθράν, καὶ ρέουσιν ἀπόλαυσιν, τῷ ναῷ τῆς Πανάγνου

προσκαρτερών, τὸν νοῦν καθηγίασας, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ἄπαντες προβλέποντες, οἱ Προφῆται τηλαυγῶς, τὴν ἐσομένην ὕστερον, ἐκ Παρθένου Χριστέ σου ἐπὶ τῆς γῆς, πανάχραντον γέννησιν, ἐμφανῶς οἱ θεόπται προηγόρευσαν.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὴν ἐν πρεσβείαις

Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατα ὑπακουων, δέξει τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἁγίους δοξαζόμενον.

Ὁ Οἶκος

Τῷ φωτισμῷ τῆς ἐλλάμψεώς σου ἐκκαθάρας, Σωτήρ μου, τὴν ἀχλὺν τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ τὴν πώρωσιν, δίδου μοὶ λόγον ἀνευφημῆσαι, καθαρῶ συνειδότι, τοῦ Ἀποστόλου τὰς θεαυγεῖς ἀρετάς, καὶ τοὺς ἄθλους τοῦ μάκαρος, πηγὴ γὰρ σὺ εἶ σοφίας, καὶ δοτὴρ ἀγαθὸς πολυεὐσπλαγγνε, διὸ τρανώσας τὴν γλώτταν μου, τὸν ἐφύμνιον ὕμνον μου πρόσδεξαι, ὁ μόνος Ἁγίους δοξαζόμενος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Στίχοι

- Λίθοις νέμειν θέλοντα μηδαμῶς σέβας,
- Ἀνανίαν βάλλουσι δυσσεβεῖς λίθοις.
- Λεύσθη Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ἡματι πρώτῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Στίχοι

- Καὶ πρὶν μὲν ὕμνει Ῥωμανὸς Θεὸν Λόγον,
- Ὑμνεῖ δὲ καὶ νῦν, ἀλλὰ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μιχαὴλ ἐκ τῆς Μόνης Ζώβης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ λς' Ἁγίων Μοναχῶν τῶν μαρτυρησάντων ἐν τῇ ἐνορία Σεβαστουπόλεως.

Στίχοι

- Τμηθεῖς Μιχαὴλ σὺν μαθηταῖς τρισδέκα,
- Χορῶ συνήφθη τῶν Μοναστομαρτύρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐξ Ὁσιομαρτύρων ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

- Ἐξ συμμονασταὶ τοὺς ἑαυτῶν μανδύας,
- Ἄθλοις ἐρυθραίνουσι τοῖς διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δομνίνου.

Στίχοι

- Δεινὴν Δομνῖνος συντρίβην σκελῶν φέρων,
- Ὑποσκελισμοὺς τοῦ Σατὰν καταισχύνει.

Ὁ Ὁσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὁ ἠδύμολπος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ μεγίστης Λαύρας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσιος Γρηγόριος ὁ Δομέστικος, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθου ἀσκήσας, καὶ ἐν χρυσοῦν νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Σαλπίζετω ἐμφρόνως, ἡ θεόλεκτος ποιμνη, εὐήχῳ σάλπιγγι, τοὺς ἄθλους τοῦ Ποιμένος, Ἀνανίου βοῶσα, τῷ αὐτῆς ποιμενάρχῃ Χριστῷ. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δοξαζέτω Θεοῦ σε, μαθητὴν Ἀνανία, καὶ ἱεράρχην σεπτόν, καὶ Μάρτυρα τῶν θείων, παθημάτων φωνοῦσα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία Χριστῷ. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θανάτου τῷ δέει, ἀλλὰ πόθῳ τῆς ποιμνῆς ἀποκρυπτόμενος, τὸν λύκον ὥσπερ ἄρνα, ὁρῶν τιθασευθέντα, Ἀνανίας ἐκραύγαζεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλώνι

Τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, θεόφρον ἔσχες διδάσκαλον, συνεντίζουσάν σε καὶ μουσῶσαν, καὶ ψάλλειν προτρέπουσαν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν σῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσε, καὶ τερπνῶς μελωδεῖν τοὺς ἀνθρώπους, Χριστῷ παρεσκεύασεν. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς φαινότατος ἥλιος, Ῥωμανὲ καὶ πυρσὸς καταναγάζων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νὺν μακαρίζουσι πᾶσαι, αἱ γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων σε, Θεοτόκε ἀγνή ὡς προέφης, καὶ πίστει δοξαζοῦσιν. Εὐλογημένος πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἀποστόλου

ᾠδὴ η'

Ἑπταπλασίως κάμινον

Ἐνακουστεῖν ἐνόμιζεν, Ἀνανίας ὁ ἔνδοξος, ἐξ ἀρπακτικῆς, τοῦ πορθητοῦ τῆς ποιμνῆς σου, δυνάμεως Δέσποτα, τὴν ὑπὲρ λόγον ἄμειψιν, πρὸς ποιμαντικὴν, ὄθεν σκιρτῶν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγαλλιάσθῳ σήμερον, καὶ σκιρτάτω τῷ πνεύματι, ἡ πανευκλεῆς, καὶ μακαρία πόλις σου, τὴν σὴν εὐμοιρήσασα, ἐπιστασίαν Ἐνδοξε, καὶ εὐχαριστοῦσα τῷ Σωτῆρι βοάτω. Οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοποιῶ προστάγματι, Ἀνανία ὑπέρτιμε, τὴν φωτοποιὸν τοῦ ὁραθέντος δύναμιν, τῷ Σαύλῳ ἐκήρυξας, καὶ ἀπεκρούσω πῆρῳσιν, τὰς ἀλεξικάκους, ἐπιθείς σου παλάμας, φολίδας δρακοντείους, ἐκβαλὼν ὧς λεπίδας, βοῶν. Ὑπερυσοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἡ ἐν ἀναγκαῖς σώζουσα, καὶ θερμῶς προστατεύουσα, πάντα ἐν θλίψει, Παναγία Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι σώσόν με, καὶ πεπτωκότα ἔγειρον, χεῖρα βοηθείας, πρὸ τοῦ τέλους διδοῦσα, μὴ νῦξ με τοῦ θανάτου, καταλάβῃ ὑπνοῦντα, ἵνα σὲ κατὰ χρέος, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου

Νόμων πατρώων

Πάσαν τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, καὶ τὴν τρυφήν καὶ δόξαν ἀποσεισάμενος, τὴν ψυχὴν σου ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὰς ἄνω χορείας, πρὸς τὰς ἐκείνων, δόξας καὶ λαμπρότητας Σοφέ, πρὸς τὰ κάλλη τὰ ἄρρητα, πρὸς μονὰς τὰς ἐκεῖσε, πρὸς φῶς τῆς θεαρχίας κραυγάζων. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῷ θεῷ πόθῳ πυρπολούμενος, τὰς ἀναβάσεις ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἀσώματον ἐν σώματι, πολιτείαν ἐκτήσω, τὰς τῶν Ἀγγέλων τάξεις, ἐκμιμούμενος Σοφέ, τὰς ἐκείνων ἐπόθησας, ἐν κόσμῳ μελωδίας, ἐν πίστει Ῥωμανὲ ἀνακράζων. Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἵψηγορία, τῶν ἐνθέων σου, καὶ γλυκυτάτων λογῶν μακαριώτατε, Ῥωμανέ, πᾶσαν διάνοιαν, καταθέλγεις ἀνθρώπων καὶ κατευφραίνεις, οἷά τις τροφεὺς πλουτοποιός, καὶ φωτίζεις φαιδρότατα, καὶ βοᾷν ἐκδιδάσκεις. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἴσοθεῖα δελεάσας με, ὁ βροτοκτόνος ὄφις ὁ σκολιώτατος, ὃς αἰχμάλωτον ἀφήρπασε, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, ἀλλ' ὁ Δεσπότης, φύσει ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἤρ᾽ ἐμε πρὸς ὕψος Θεώσας, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Νόμων πατρῶων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλώνι Νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος κατέπτυσαν, ῥοσταγῆς ἀλογίστου, καὶ συνημμένοι, ὧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελλον τὸν ὕμνον. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὦδὴ θ'

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Ἐλυσας Πανεύφημε, τὸ σκότος τὸ τῆς ἀγνωσίας, φῶς δὲ ἀληθῶς ἐξήστραψας, Δαμασκῶ τρισυπόστατον, ἀλλὰ ὡς φιλότεκνος πατήρ, καὶ φιλοστοργος ποιμενάρχης, ὀρθοδοξοῦσαν ταύτην φύλαττε.

Ταύτην τὴν ἐτήσιον, πανήγυριν ἐπιτελοῦντες, δεῦτε φωταυγεῖ ἐκλάμποντες, τῆς ψυχῆς ἀξιώματι, τοῦ τῆς Τριάδος, λατρευτοῦ τε καὶ κήρυκος Ἀνανίου, τὴν τριφεγγὴ ἀρετὴν μέλψωμεν.

Ὡ τῆς ὑπὲρ ἀνθρώπων, ἀξίας σου μάκαρ Ἀνανία! ὡς γὰρ μαθητῆς ἠγάπησας, ὧς ποιμὴν ἀναπέπαυσαι, καὶ ὡς ἀθλοφόρος, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι, τοῖς στεφάνοις μαρτυρικῶς ἀγλαϊζόμενος.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε παναμῶμε, τὸ σκεῦος τὸ τῆς εὐωδίας, αἴτησαι Χριστὸν ὃν ἔτεκες, Βασιλεῖ μὲν τὰ τρόπαια, τοῦ τῆς δουλείας δὲ ζυγοῦ, δοῦναι τὴν ἄνεσιν τῷ λαῷ σου. σὲ γὰρ ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα

Ταῖς ἀνωτάταις Ἐνδοξε, χορείαις συνήφθης τῶν ἀσωμάτων, ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑπάρχει εὐφροσύνη, καὶ διηνεκῆς ἀπόλαυσις, ἔνθα ἐκεῖνο, τῆς θεαρχίας φάος ὑπάρχει καὶ χαρά, ἔνθα ἡ ἀνεκλάλητος, δόξα Μακαριώτατε.

Μετὰ δικαίων ἔνδον, εἰς Θεοῦ θεῖαν δόξαν κατασκηνώσας, βλέπεις τὴν τερπνότητα, τὴν ἄφραστον ἐκείνην, βλέπεις τὴν τρυφήν τὴν ἄληκτον, βλέπεις τὰ κάλλη τῶν οὐρανῶν, τὰ ὄντως ἐράσματα σοφέ, βλέπεις Πατριαρχῶν τὰς χορείας, Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Σοῦ τὴν φωσφόρον μνήμην, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι, πρεσβείαις σου θεόφρον, καὶ ἐκ πάσης βλάβης, Ῥωμανὲ καὶ θλίψεως τοῦ ἀλλοτρίου, καὶ τῆς ἐπουρανίου ἀξίωσον τυχεῖν, δόξης καὶ βασιλείας τῆς ἄνω, μακαριώτατε.

Ὁραϊσμένος κάλλει, ἀσυγκρίτω θεόφρον τῷ τῆς τριαδος, καὶ πεποικιλμένος λαμπηδόνας ἑξαστράπτεις, καὶ περιχαρῶς πανόλβιε περιπολεύεις, περὶ τὸν θρόνον ὄντως τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ. Μὰ ἑορταζόντων ὁ ἦχος, Ῥωμανὲ ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Ὑπὸ τῆς πάλαι πτώσεως, ἀνθρώπων τὸ γένος, τοῦ πρωτοπλάστου γέγονεν αἰχμάλωτον, Παρθένε Θεοτόκε, καὶ δεδουλωμένον πάθεσι τῆς ἀμαρτίας, ἀλλ' ὁ ἐκ σοῦ τεχθεὶς, ὑπεράγαθος Θεός, τοῦτο τῆ ἑαυτοῦ εὐσπλαγχνία ἀνεκαλέσατο.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς, καὶ ὑπερκόσμιος, ὕμνεῖν σὲ Θεοτόκε, ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου, καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν, σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου

Τοῖς Μαθηταῖς

Ἀρχαῖος μαθητὴς Χριστοῦ, γεγονώς Ἀνανία, τῷ νέῳ τὴν ἀνάβλεψιν, μαθητὴ σὺ βραβεύεις, Παύλω τῷ θεῖω, διὸ σε, σὺν αὐτῷ εὐφημοῦμεν, ὡς ἱεράρχην ἔνθεον, ὡς Ἀπόστολον θεῖον, ὡς ἀληθῆ, Μάρτυρα καὶ κήρυκα θεηγόρον, καὶ πρεσβευτὴν θερμότατον, πάσης τῆς οἰκουμένης.

Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοτοκίου, ὁμοῦ

Ἐν θεοπνεύστοις ἄσμασι, κατετράνωσας, Μάκαρ, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον, θεῖαν οἰκονομίαν, καὶ ὕμνοις ἔστεψας πάντας, Ῥωμανὲ τοὺς Ἁγίους, μεθ' ὧν φαιδρώς ἀνύμνησας, τὴν ἀγνὴν καὶ Παρθένον, καὶ ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ Μητέρα πάνσοφε Πάτερ, μεθ' ἧς ἡμῶν μνημόνευε, παρεστῶς τῆ Τριάδι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἀνατολίου

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, ἀρχιεράρχα ἔνδοξε, κλέος Μαρτύρων, Ἀνανία φωστὴρ φαινότατε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, ἔκτενῶς ἰκέτευε, ῥυσθῆναι τὴν ποίμνην σου ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

ᾠ τοῦ παραδόξου

Ἦθη τὰ μακρὰν ποιοῦντά με, τοῦ ἀγαθοῦ σου Υἱοῦ, ἀγαθὴ καὶ πανάμωμε, πόρρωθι ἀπέλασον, τῆς ἀθλίας καρδίας μου, καὶ τὸν ζητοῦντα καὶ ὠρυόμενον, καταπιεῖν μὲ κάκιστον λέοντα, ὄφιν τὸν δόλιον, σκολιὸν καὶ δράκοντα, τὸν πονηρόν, σύντριψον τῷ κράτει σου, ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Αὐτόμελον

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ᾧ μυστηρίου καινοῦ! ᾧ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σὲ ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κρᾶζουσα, Οἴμοι τέκνον φίλτατον! πῶς σὲ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.